

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 503/15/5506
EEČ: 2-40-14-2016

Martin 04.02.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Trestný čin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 13/1998 Zbierky zákonov
Trestný čin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 13/1998 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Trestný čin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 13/1998 Zbierky zákonov
- Trestný čin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 13/1998 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

dňa 11.03.1998 okolo 17.00 hodine viedol svoje osobné motorové vozidlo zXXXXX, po rôznych uliciach mesta Martin a na križovatke ulíc Andreja Kmeťa a Moskovská bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Martin ktorá zistila, že vozidlo viedol pod vplyvom alkoholu minimálne 3,41 promile alkoholu v krvi a i konal tak napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu číslo XXXXX vydaným a právoplatným dňom 12.12.1996 za vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu odsúdený k peňažnému trestu 15000,- Sk a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu troch mesiacov, hliadka mu v ďalšej jazde zabránila.

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Martin, uznesením pod ČVS:OÚV-179/20-MT-99 z 10.03.1999 podľa § 160 odsek 1 Trestného poriadku, účinného do 31.10.1999 vzniesol obvinenie XXXXX, narodeného XXXXX, pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písmeno a) Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 a pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, účinného do 31.08.2002, ktorý sa mal dopustiť na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Dňa 24.11.2015 vyšetrovateľ Policajného zboru v rámci prípravného konania predložil spisový materiál na Okresnú prokuratúru Martin s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku.

Na základe uvedených skutočností som spisový materiál preskúmal a dospel som k záveru, že vyšetrovanie bolo vykonané v súlade so zákonom a v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, pričom som zistil, že v predmetnej veci sú dané dôvody na postup podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku s poukazom na § 9 odsek 1 Trestného poriadku, teda návrh vyšetrovateľa PZ na zastavenie trestného stíhania podľa označeného zákonného ustanovenia je plne opodstatnený a trestné stíhanie obvineného je potrebné zastaviť, keďže nemožno pokračovať v trestnom stíhaní, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 16 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Uvedená zásada vyjadruje tú skutočnosť, že ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, pričom priaznivnosť zákona treba posudzovať nielen z hľadiska samého porovnania trestných sankcií uvedených v porovnávaných zákonoch, ale rozhodujúci je výsledok, teda či použitie nového zákona ako celku, to znamená ako z hľadiska ustanovení osobitnej časti, tak i z hľadiska všeobecnej časti je pre obvineného priaznivejší.

V rámci skúmania trestnosti činu je potrebné zaoberať sa najmä otázkou, či skutok, ktorého sa páchatel' dopustil, napíňal v deň, kedy bol spáchaný, niektorú skutkovú podstatu trestného činu uvedeného v zákone a tiež tým, či nezanikla trestnosť alebo či nedošlo k premlčaniu trestného stíhania. Iba za predpokladu, že skutok napíňa zákonné znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, za súčasného zistenia, že nedošlo k zániku trestnosti alebo k premlčaniu trestného stíhania, by bolo možné páchatel'a uznať vinným.

Podľa § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak bolo už začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 67 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona účinného do 30.11.2003 trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je tri roky, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody do troch rokov.

Podľa § 67 odsek 2 Trestného zákona účinného do 30.11.2003 do premlčacej doby sa nezapočítava

a) doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,

b) doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine,

c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 67 odsek 3 Trestného zákona účinného do 30.11.2003 premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa, alebo

b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 67 odsek 4 Trestného zákona, účinného do 30.11.2003 prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Trestnosť činu zaniká priamo zo zákona uplynutím doby uvedenej v zákone a na tieto okolnosti sa musí prihliadať ex offo, teda z úradnej povinnosti. Uplynutím času totiž postupne slabne až celkom zaniká potreba trestnoprávnej reakcie na spáchaný trestný čin tak z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Napokon po dlhšej dobe už nie je možné naplniť ani sledovaný účel trestu a taktiež dochádza k podstatnému sťaženiu možnosti riadne vykonať trestné konanie, predovšetkým vzhľadom na dokazovanie, keďže dôkazné prostriedky strácajú plynutím času svoju presvedčivosť.

Premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď došlo k dokonaniu trestného činu, pričom pri pokračovacích a trvácich trestných činoch začína premlčacia doba plynúť až od okamihu, keď bol trestný čin dokonaný.

Obvinený XXXXX sa skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, mal dopustiť dňa 11.03.1998.

Podľa § 171 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona účinného do 31.08.2002, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného štátneho orgánu tým, že vykonáva činnosť, ktorá mu bola zakázaná, potresce sa odňatím slobody až na šesť mesiacov, alebo peňažným trestom.

Podľa § 201 písmeno a) Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v posledných dvoch rokoch odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený, potresce sa odňatím slobody až na jeden rok alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom.

V danej trestnej veci je zrejmé, že obvinený XXXXX je stíhaný pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písmeno a) Trestného zákona, účinného do 31.12.2005, za ktorý trestný zákon účinný v čase spáchania skutku stanovuje trest odňatia slobody až na jeden rok a pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, účinného do 31.08.2002, za ktorý trestný zákon účinný v čase spáchania skutku stanovuje trest odňatia slobody až na šesť mesiacov.

Z uvedeného potom vyplýva aj určenie dĺžky premlčacej doby, a to v dĺžke 3 roky.

V predmetnej trestnej veci vyšetrovateľ Policajného zboru dňa 24.04.1999 vypočul svedka XXXXX a dňa 24.03.1999 svedkyňu XXXXX a následne trestné stíhanie uznesením z 10.04.1999 prerušil, nakoľko pre neprítomnosť obvineného XXXXX nemožno vec náležite objasniť. Dňa 30.04.2001 vyšetrovateľ Policajného zboru uznesením rozhodol o pokračovaní v trestnom stíhaní za účelom vydania zatýkacieho rozkazu na obvineného, avšak prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine jeho podnet na vydanie príkazu na zatknutie z 22.05.2001 neakceptoval, po čom vyšetrovateľ Policajného zboru uznesením z 31.07.2001 trestné stíhanie opätovne prerušil, nakoľko pre neprítomnosť obvineného XXXXX nemožno vec náležite objasniť.

Od uvedeného momentu sa vo veci nevykonávali relevantné procesné úkony, ktoré by mali vplyv na spočívanie, či prerušenie premlčania, pričom v konaní bolo pokračované až uznesením vyšetrovateľa z 23.11.2015.

Je tak zrejmé, že od 22.05.2001, kedy vyšetrovateľ PZ vypracoval podnet na vydanie návrhu na vydanie príkazu na zatknutie obvineného (jedná sa o posledný úkon orgánu činného v trestnom konaní, ktorý smeroval k trestnému stíhaniu páchatela), až doposiaľ nebol vo veci vykonaný žiadny ďalší relevantný procesný úkon smerujúci k trestnému stíhaniu obvineného, ktorý by mal vplyv na spočívanie plynutia premlčacej doby. Zo spisového materiálu rovnako nebolo zistené, že by obvinený počas plynutia premlčacej doby spáchal trestný čin nový, na ktorý Trestný zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší, a taktiež nebola zistená iná skutočnosť, ktorá by mala za následok neplynutie, respektíve prerušenie plynutia premlčacej doby. Na preverenie týchto skutočností bol do spisového materiálu doložený aktuálny odpis z registra trestov obvineného, v ktorom nemá žiadny záznam.

Pokiaľ ide o dôvod spočívania premlčacej doby podľa § 67 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do 30.11.2003, teda, že sa páchatel zdržiaval v cudzine, v tomto smere nemám za to, že akékoľvek zdržiavanie v cudzine spôsobuje spočívanie premlčacej doby. Súdna prax už v minulosti zaujala stanovisko, že pobyt páchatela v cudzine je dôvodom spočívania premlčacej doby trestného stíhania len vtedy, ak ide o pobyt neoprávnený (R 21/1987). Na viac mám za to, že dôvod spočívania premlčania je daný len v prípade, ak sa páchatel zdržuje v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu. V danom posudzovanom prípade je však zrejmé, že obvinený XXXXX dňa 10.04.1998 sa vrátil do svojej vlasti, to je do XXXXX, ktorej je občanom, pričom na územie Slovenskej republiky sa už viac

nevrátil. Uvedené sa dá podporiť aj tým, že zákonodarca v Trestnom zákone účinnom od 01.01.2006 priamo do textu zákona vložil uvedené slová, čím chcel vyjadriť skutočnosť, že nie akýkoľvek pobyt v zahraničí. V danom prípade je na viac zrejmé, že XXXXX do XXXXX natrvalo odcestoval bez toho, aby vedel, že sa vedie proti nemu trestné stíhanie, keďže uznesenie o vznesení obvinenia mu doteraz nebolo doručené. Nie je tak možné uzavrieť, že jeho odchod do cudziny by bol determinovaný snahou vyhnúť sa trestnému stíhaniu, respektíve by bol jeho pobyt v cudzine neoprávnený.

Keďže počas plynutia 3 ročnej premlčacej doby nedošlo k žiadnej inej skutočnosti, ktorá by mala za následok prerušenie plynutia premlčacej doby, prípadne jej spočívanie, je tak zrejmé, že v dôsledku plynutia času, došlo po troch rokoch od 22.05.2001, to je 22.05.2004 k premlčaniu trestného stíhania, a tým aj k zániku trestnosti.

Keďže vyšla najavo okolnosť odôvodňujúca zastavenie trestného stíhania, na ktorú je nutné prihliadať priamo zo zákona, prokurátor vzhľadom na vyššie uvedené a pre okolnosť uvedenú v § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX zastavil, nakoľko je neprípustné pokračovať v ďalšom trestnom stíhaní obvineného, ak je trestné stíhanie premlčané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. V trestnom stíhaní sa však pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní odvtedy, čo mu bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania oznámené, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Branislav Konečný
prokurátor